

34.111

LA CRÒNICA

Jordi Solé Tura i el soldat anònim

DAVID MARÍN

Va explicar ahir l'exministre Jordi Solé Tura la història següent: durant el cop d'estat del 23-F, tancat amb la resta de diputats al Congrés, una de les maneres d'afloixar la tensió i airejar el cap era anar al lavabo. És clar que s'havia de patir la humiliació d'anar encanonat en tot moment per un dels guàrdies civils de Tejero. En un d'aquells viatges, el diputat Solé Tura, encara sense saber d'on sortia aquella envalentonada, es va girar cap al guàrdia i li va recriminar la seva actitud: «Vostè sap que estan fent un acte delictiu i d'alta traïció?» El guàrdia li va contestar que lluitaven contra ETA, i va començar a posar-se nerviós quan aquell diputat comunista i català [Solé Tura militava llavors al PSUC] va continuar: «Calculeu que li podrien caure fins a 30 anys a la presó.» En lloc de respondre, el jove guàrdia va començar a dubtar, i Solé Tura el va intentar convèncer: «El que haurien de fer és fer presoner Tejero.» El guàrdia, després de posar pegues a totes les propostes —fins i tot matar Tejero—, va optar per l'última: «Vagi-se'n ara que pot!» I ho va fer, per una finestra que donava al carrer. Molts altres també ho van fer durant aquella nit tan llarga.

L'exministre de cultura i pare

Jordi Solé Tura, observat de prop pel regidor socialista de Mataró Ramon Bassas. Foto: D.M.

de la Constitució va recordar l'experiència d'aquell guàrdia civil anònim ahir a Mataró, convidat al cicle de conferència sobre la transició que organitzen els professors de l'IES Tbos i Codina de Mataró. El seu auditori, els alumnes dels cursos de batxillerat del centre, d'entre 16 i 18 anys d'edat, Jordi Solé Tura, sense la tensió del 23-F, va fer una altra invitació a la insubmissió, tot i que aquest cop no s'adreçava a un guàrdia con-

fús amb una metralleta a la mà, sinó a un jove que veia des preocupats pels canvis radicals que es preveuen per als pròxims anys.

Solé Tura va ser pràctic: lluny d'intentar convèncer els joves que les batalles de fa vint anys són importantíssimes per entendre la realitat actual, els va animar a estar alertes i no quedar-se al marge del procés que els tocarà viure els pròxims anys: la construcció d'una Europa demo-

cràtica i unida, en contraposició a la barbàrie que ara s'ha fet evident a Kosovo.

«Ho heu de seguir de prop. És seriós, poden estar-ne convençuts. La vostra vida professional, social... fins i tot les vostres relacions personals futures, depenen del procés que s'està iniciant cap a una Europa democràtica.» Jordi Solé Tura els va convidar a enterrar la barbàrie, exemplificada actualment a Kosovo però amb tants altres

exemples arreu del món, i a no quedar-se a casa a veure-la per televisió. Els va convidar a desertar, com va fer anys enrera aquell guàrdia desconegut.

Ben còmode amb els joves —es veia d'una hora lluny que no era la seva primera conferència, precisament— Solé Tura també va intentar cenyir-se a l'objectiu de les conferències, explicant el procés de la transició des del seu lloc privilegiat de redactor de la Constitució com a representant del llavors poderós PSUC. Quins van ser els temes més delicats en les discussions del text? Tres: la monarquia, les qüestions nacionals i els drets humans. Solé Tura va explicar que no es podia acceptar un rei posat per Franco, però, en busca d'estabilitat, se li va arrencar el compromís d'acceptar les llibertats democràtiques. Sobre la qüestió nacional, va presentar l'estat de les autonomies com un èxit, com un procés que «ara fan els altres països europeus, excepte França». I, sobre drets individuals, va explicar als joves la dificultat de plantejar llavors la igualtat home-dona o la separació d'Església i Estat. Va ser una batalla dura. Aquesta, però, va ser la guerra de la seva generació. Ara, va concloure, els joves han de preparar-se per a la seva.